GÖTEBORGS
UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.
Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.
Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.
All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.
If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

Universitetsbiblioteket

BIBLIOTEK · GÖTEBORGS · UNIVERSITETS

Allmänna Sektionen

Konst
Sv.
Graf.

Kant
Graf
Su

Drufklasar och Fikonkvistar

plockade i Strix lustgård

En nordisk familjebok

af

Albert Engström

Stockholm, tryckt hos P. Palmquists Aktiebolag, 1896.

E. LUNDQUISTS BOKFÖRLAG
I DISTRIBUTION.

Drufklasar och Fikonkvistar

plockade i Strix lustgård

En nordisk familjebok

af

Albert Engström

E. LUNDQUISTS BOKFÖRLAG
I DISTRIBUTION.

STOCKHOLM
TRYCKT HOS P. PALMQUISTS AKTIEBOLAG
1898.

Mitt kära svenska folk

Jag skulle önska att det vore min möjlighet att till hvar och en af Dig personligen överlemna ett exemplar af denna bok, för hvars tillkomst- jag väsentligen har Dig att tacka.

Tackar så mycket !!!

Du har nämligen gifvit mig kvickheterna som stå att läsa under hvar gubbe. Jag skulle därför som sagdt välja ge dig böckerna gratis, men en lätt förklarlig blygsamhet afhåller mig därifrån. Ty du är ju förmögen och tar ögarna emot såsnor.

Enklaste sättet är således att du Köper Dig några exemplar pr. familj. Du kan ha mycken glädje af dem.

Det gör ju ingenting att du sett gubbarne förut, ty du har antagligen oförklarligt nog slarf vat bort dina lösnummer af Strix. Jag har härmed velat tingodose ditt andliga väl och med möda samlat ihop alla gubbarne på Strix första sidor.

Bind nu in denna volym i ett starkt band och lägg den på Ditt divansbord, vän och familjefader, ungkarl och extraordinarie!

De ensamma vinterkvällarne som stunda kräfva sin uppfriskande intellektuela förströelse. Den långa sommaraftonen behöfver också förkortas af endlingen, som ej vet hvar giljarstigarne ligga.

God jul och godt nyår
Hej på Dej!

Albert Engström

— Dä där ä inget byxatyg. Nä, ja vell ha ett, som en kan tända säkerhetständsticker också på.

elskade Krestin;

jag fatar Pändan i min olerda hanD för att skriva Till dig och underRäta dig samt låta dig veta att jag haver reda på ditt Bedragande att du var ute med Joan August förriga veKan! jag är sårgsen — — — »hördu Storm, stafvas sorgsen mä å eller ö?

— Dä vet ja inte, men skrif du lissen, för dä vet ja, att dä stafvas mä ä!

— Här får dom nu debetsedlar till höger och vänster — men oss tycker di inte behöfver ge några — bara för det en ä fattig — s—ns nonchalans!

En snickare i M—by har under loppet af några år förtärt så mycket sprit, att han numera polerar möblerna blott genom att blåsa på dem och sedan gnida af alla krafter.

BEN JAMIN: — Fi faen, Asser, tin brocent er ju fer heg, tet er ju ten rame ocker! Hvarken jag eller ten Sederperk er så unferskämd. Hvad tror du vår Herre ticker om tin prejeri? 91 brocent, fi faen!

ISAACSON: — Jak er logn, Ben Jamin, vår Herre leser det som 16 brocent!

— Ä-ä dä min kä-häpp, dä där? Dä va f-fan hva dä ä mycke ty-hyg på'n!

KOLINGEN: — Ge hit 18 supar å en half öl!

RÄNTMÄSTARJANNE: — Hva innerst in i mörka aftonbladet ska vi mä så mycket öl? Ro hit mä bränvin för alltihoper!

Socknemännen ha kommit för att afsyna den nye kyrkoherdens nyreparerade boställe. Kyrkoherden, som förut varit en lärd herre i Lund, pekar därvid med stolthet på sitt bibliotek:

— Nå er gamle kyrkoherde, han hade väl inte så mycket böcker? —

— Nää, han hadde inte nåra, för si han va fullärd.

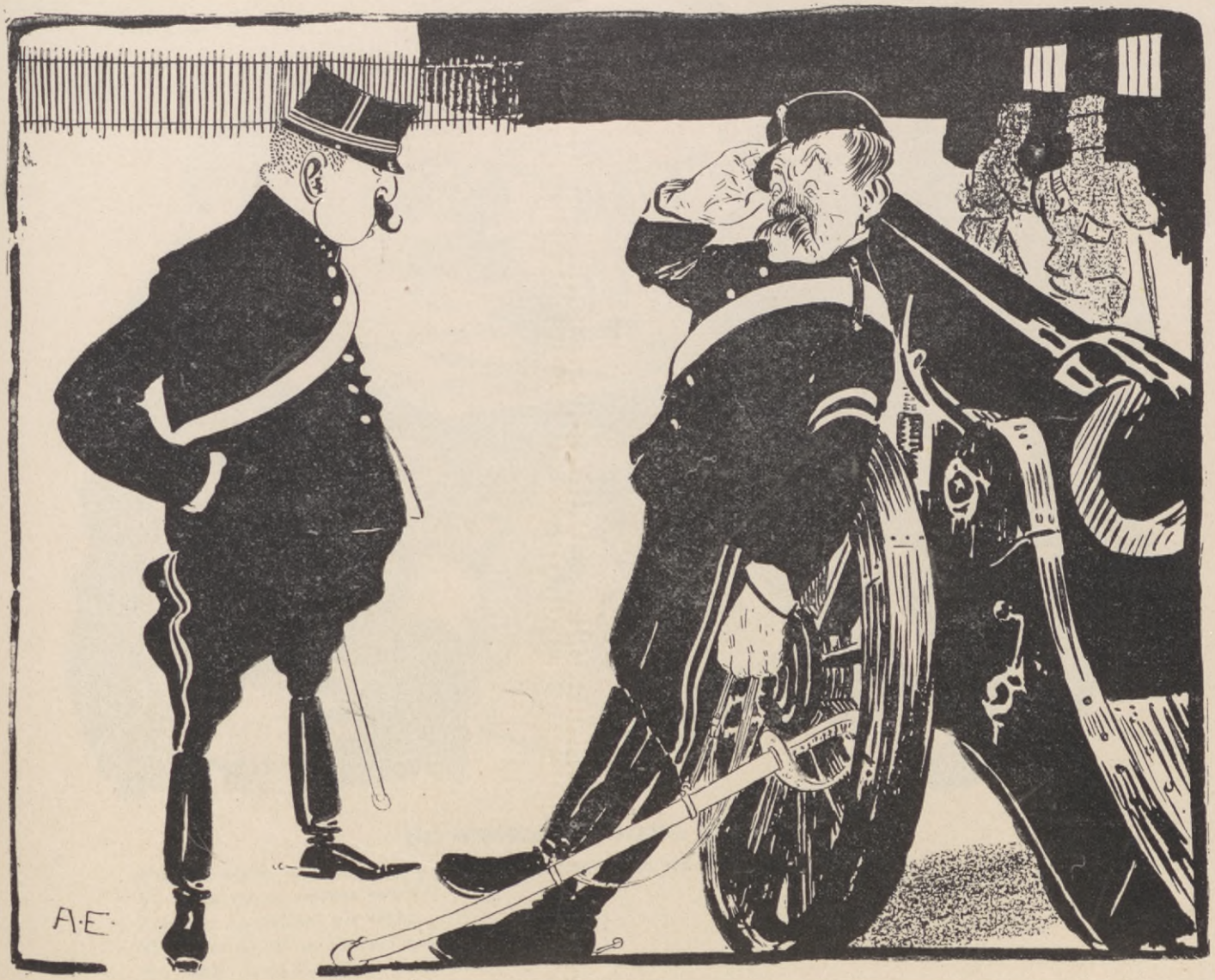

KAPTEN: — Hva konstapeln ser konstig ut i dag.
KONSTAPELN: — Ja, kapten, nå't galet måtte dä va mä mäj, ja sir djäflar.
KAPTEN: — Hm — nå, hur ser dom ut, då?
KONSTAPELN: — Kapten, ja rår inte för 'et, men dom ä civila!

En tentamen i södra Sverige.

— Kan kandidaten säga mig, huru de gamla romarne intogo sina måltider?
— Ih, de va väl ve siddane bour'.
— Nej, men kandidaten vet väl?!
— Nå, då va de väl ve gåuenes bour'!
— Men snälla kandidaten!!
— Jaa, de va väl allri ve småubour!
— Men nog borde väl kandidaten ha reda på, att de åto liggande!
— *Sicka jäcklar!*

MESAK I BOARYD: — Ätter som dä ä tal om grässodling, så vell ja säja, hure ja bär mek åt: Ja tar två trejjedela rö. klöfver, en trejjedel allsicke å så en trejjedel timmetäj, dä bler e go blanning.

SKOLMÄSTARE LINDER: — Men du Mesak, dä går inte mer än tre tredjedelar på en hel.

MESAK: -- Hva pratar du om tre trejjedela, förstår du inte, när jag säjer så tyddlit: T-v-å t-r-e-j-j-e-d-e-l-a röklöfver å en trejjedel allsicke å så en trej — — —

DE ANDRA GUBBARNA: — Nähä du Mesak, dä du som har gaelt, mäster kan allt räkna.

MÄSTER LINDER: — Tänk dej Mesak, att du har en kaka brö å delar den i tre del — —

MESAK (häftigt): — Dä inte fråga om brö, dä fråga om grässfrö!

Efter betjäntbalen. LINA: — Nu, flickor, ska ja tala om för er att ja ä nästan till halfs förlofvad.

AGUSTA: — Sir man på! Dä låter nåt dä. Hvem ä den lycklige?

LINA: — Oxenstierna. Han friade till mej tvärt på skifvan efter kottilbuljongen.

KRESTIN: — Ä hörru på den! Oxenstierna va ju full som en alika. Han höll ju på å komma i slagsmål mä Gyldenstolpe. Såg du inte dä?

LINA: — Ja, dä va just för min skull dä. Alla karar ä som di vore tokiga i mej. Brahe, Lewenhaupt, Piper — allihop likadant. Jag begriper inte, hva di kan si på mej!

AGUSTA: — Men dä vet ja!

KRESTIN: — Å ja mä!

LINA: — Dä skulle just vara trifligt å höra hva dä kan vara för någe.

AGUSTA: — Ja säjer bara så mycke som så: Akta din sparbanksbok!

DOMAREN: — Hvem hafver på detta exklusiva sätt uppriggat Eder, Koling? Hafver ni stulit?

KOLINGEN: — Nej! Redaktören af Strix har fiffat opp mej, för allmänheten fordrar schjxantila busar nu för tiden.

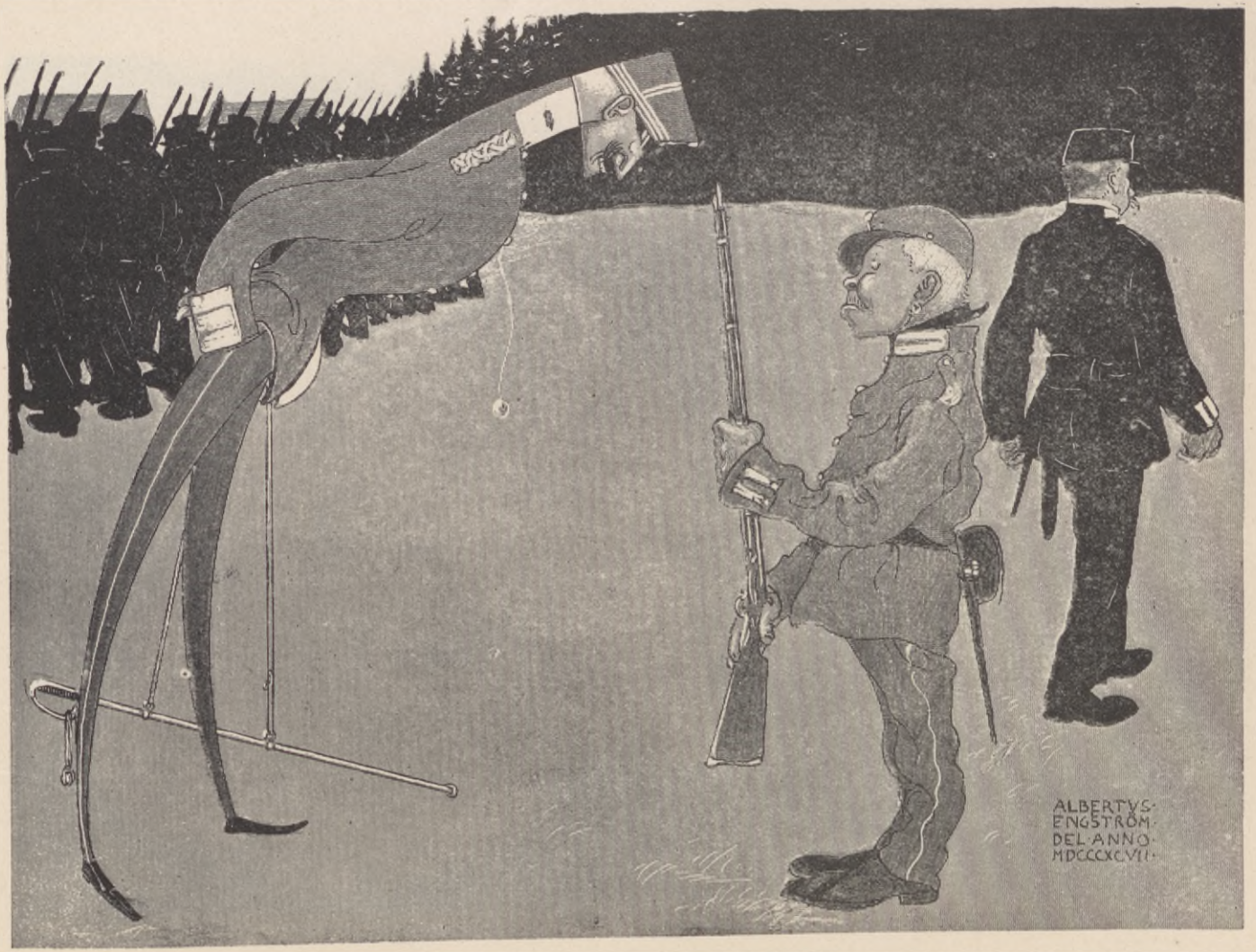

Kaptenen till beväringen (som skyldrat gevär för en korporal): Vet du inte hur du skall hälsa underbefäl, din tusan?
— Joo, kafftin!
— Hvarför skyldrade du då för den där korporalen!
— Dä gjorde ja la åtå mi gohet, kafftin.

— Kan Sjöberg visa oss något ställe här i närheten, där man kan få bada ostörd?

— Här kan I bada hvar I vill. Här i viken kommer aldrig något folk. Här kommer bara herrskap.

— Pst — hofmestarn! Hva e de för en je hekla nontjalangs på en f-första klassens lokal — säj genast till di där herrarna att sätta f-fioln under hakan!

DOMARN: — Nå, Anders som var med, kan väl säga mig, om den anklagade var full vid tillfället?
ANDERS: — Nä, riktigt full va han nog inte, för ja hörde att dä skvalpa i'n, när han dråsa ikull.

KOLINGEN: Putäll på er, grefvar å baroner!

— Denne häringe Olagus i Snorkeby måtte ha söpet bra möcke i sina dar! Nu ä dä två år sen han ble godtemplare, å dä loktar brännevin å en än.

Söndagsjägaren (efter en bom): »Så skjut dej då själf, din jäkel!»

Ni ä väl bröder, små gossar?
Nej, vi ä tvillingar.

— Å, se unga herr Petterson, hvad förskaffar mig nöjet?

— Jag skulle hälsa från morsan och fråga, om fru Andersson ville göra henne sällskap ut att tigga om söndag, såvida vädert är vackert.

— Hör du, gumman, hvad ska vi med en så stor våning, ensamma och gamla som vi ä!
— Jo, kära gubben, om nå'n af oss dör före den andra, så skaffar jag mig hyresgäster!

BOBBANS BRODERSON: Sirru, där går den där jekla Strixen, han som ritar åf oss!

KOLINGENS FADER: Skäll inte på'n, ingen vet hva en blir innan en kolar åf!

PIGESCHEN I MENAGERIET: — Äsch inte finns dä såna här djur, inte!

Har du hört olöcka, Joan Agust?
— Nää?
— Jo, Olagusa pöjk har hogget åf säk vänstra tummen.
— Å, fasen, han som ellers la in snuse mä vänstra.

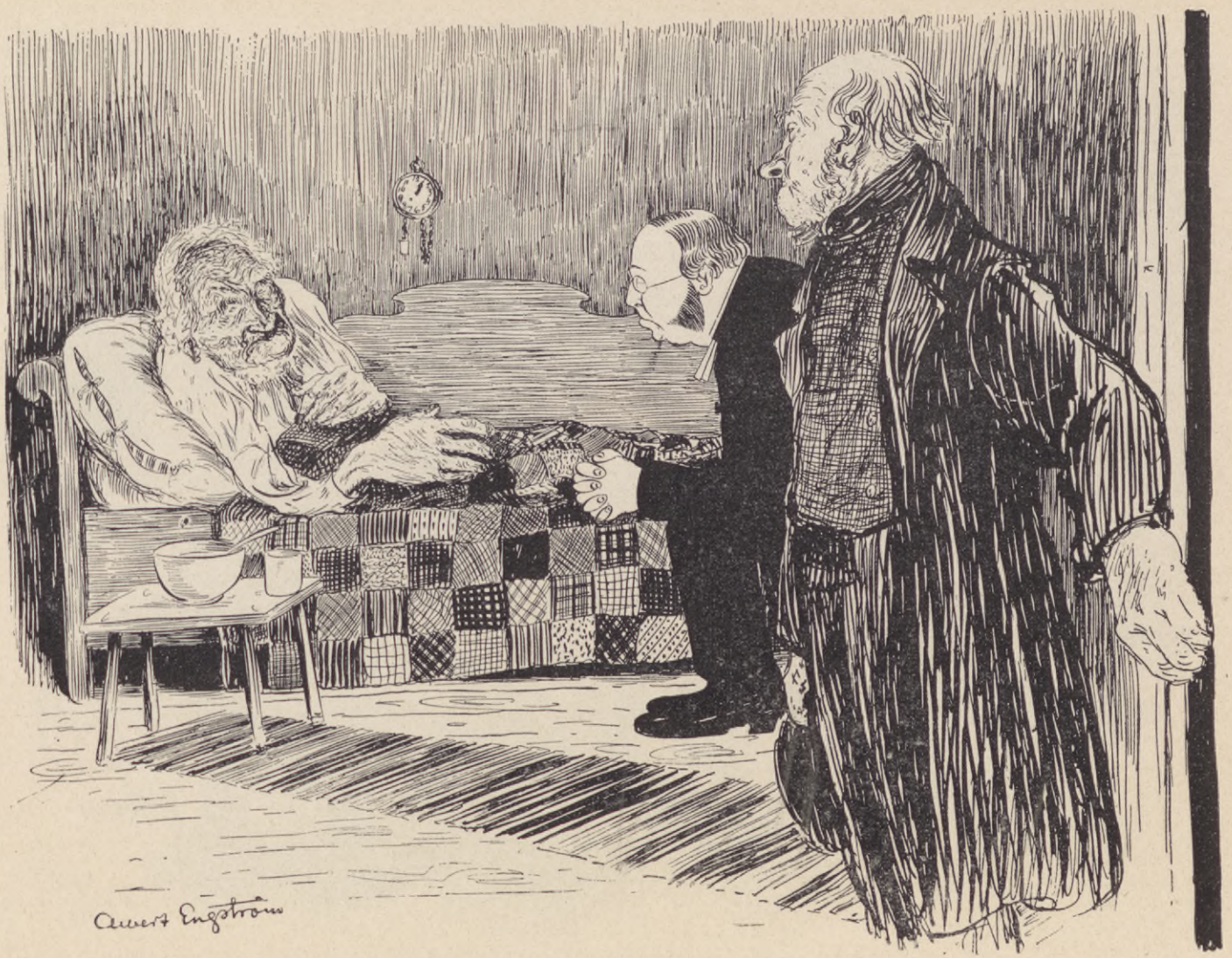

Inte onödigtvis.

Per och Pål hade legat i gräl hela lifvet igenom. Så höll Per på att dö, och presten kom.
— Nu ska du försona dig med Pål, sa' presten.
Och Pål blef efterskickad, och Per försonade sig med honom, till allmän glädje och förnöjelse.
Men då Pål gick, ropade Per efter honom:
— Hör du, Pål, om jag blir frisk, så låtsa vi som om de här aldri' hade va't.

Thalin, som i många år vanskött sitt soldattorp, får en dag besök af sin argaste rotebonde, som fordrade, att torpet skulle skötas bättre och tillade, att det vore bäst sätta en arrendator dit, innan det blef förstördt.

ROTEBONDEN: — Ska detta härа vara ett knektatorp? Dä sir jädrar i mej ut som ett svinhus, dä gör dä. Nu har Thalin slarfvat mä'et i så många år, så dä bler la bäst å sätta hit en arrendator, inna dä bler helt å hållet förstördt! Thalin ä ett redit kräk, dä ä han!

THALIN: — Sätta hit en arrendator! Hvecken vell ha ett sådant hie? För dä första så växer här ingenting å för dä andra så trifs här ingenting. Petatera som jag satte i våras, di va skämda, når jag sulle ta opp dom. Nä, ja sa flötta å sätta rotebönner på torpet i stället, för di skäms allri.

En gästgifvargård i Delsbotrakten. En resande sitter som det tyckes fördjupad i »Dagen», den enda tidning, som går däruppe, men observerar egäntligen tre af landets söner, som spela femkort, och att två af dem spela falskt.

Slutligen anser han sig böra ingripa och sätter sig bakom den tredje deltagaren, stöter honom i ryggen och hviskar:

— Jag vill bara göra er uppmärksam på, att de där gynnarne spela falskt.

DEN VARNADE: — Ja, å dä gör di som ena riktiga stympare, vet herrn.

— Kan du skjutsa, du som är så liten?
Öfverlägset leende.
— Nå, hvad skall du ha för skjutsen?
— Dä vet ja inte.
— Har du inte skjutsat förut då?
— Jo, ja skjutsa ett lik i förra mån, å dä feck ja fyra kronor för.

På brödmönstring.

GENERALEN: — Nå, min gubbe, hvarför ska du älska, vörda och lyda ditt befäl?
— Jo, dä står i Rappes andaktsbok, att en sa älska sina fiender, välsegna dem som förbannar en å vörda — — —

— Sir pastorn, dä ä så att ja hadde tänkt å ha lite dans på begrafninga, för min gubbe va alltid så mycke för att ongdommen skulle få roga sej...

I svärfar, I som kände Johannis i Sorkaby, huredan kar va dä?

Jo dä sa ja sä dek, att rediare kar får en leta ätter. Han va aldri i kollansjon mä rättvisa mer än en gång.

Dä va jädran, svärfar! Hur kum de sej?

Jo, dä va, når han gjorde selfverpänga, — å han hade la inte blett fast då häller, om han inte hade satt helskägg på Carl XIV Johan.

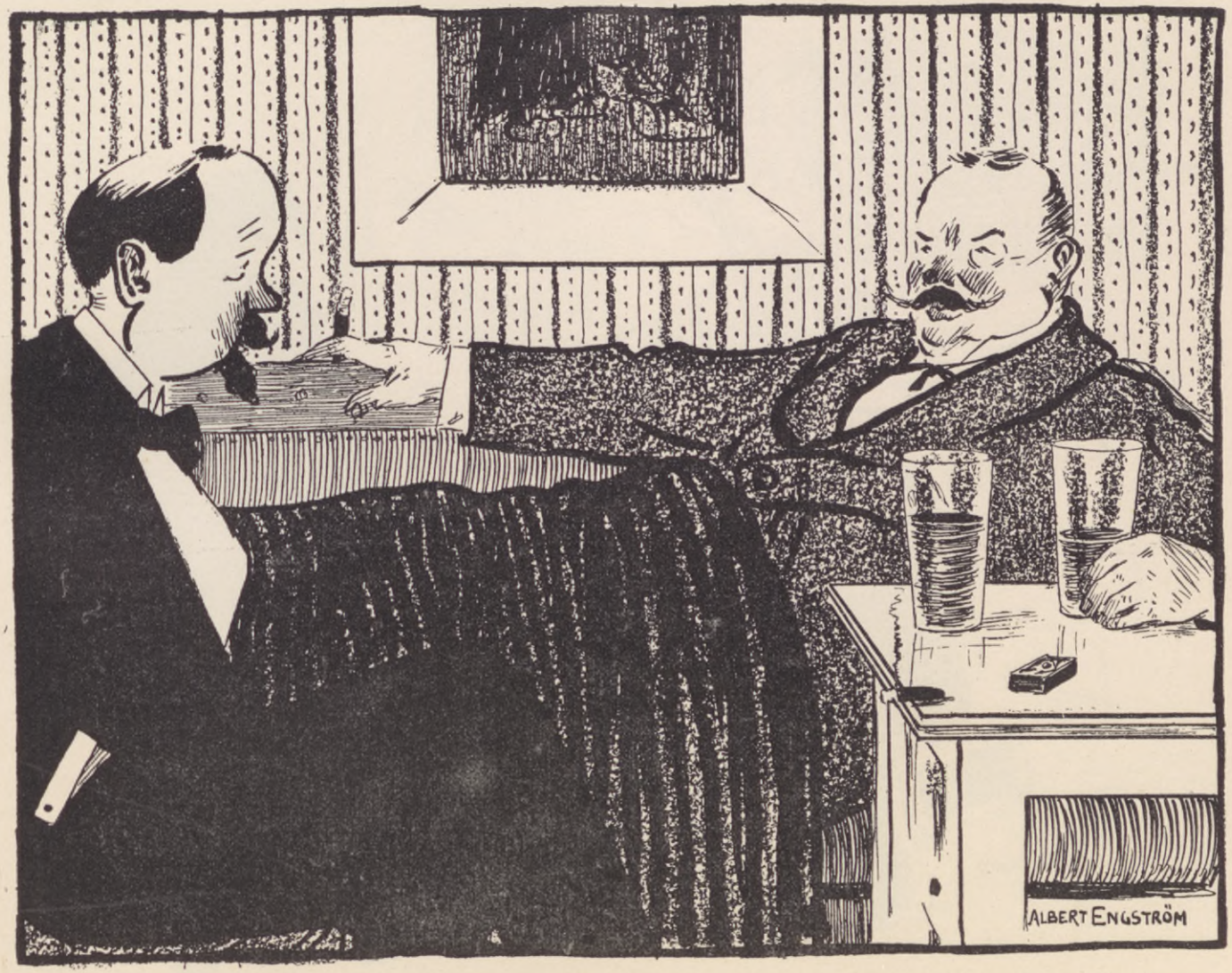

— Ja, du ser klen ut, men säj, hur har du kunnat få vatten i knäna?

— Ja tänk, jag, som aldrig dricker vatten. Dä måtte slinka ner, när jag borstar tänderna.

DE SMÅ ANARKISTERNA: Akta säj, herrn, gå inte fram här!

HERRN: Hvarför det då?

DE SMÅ ANARKISTERNA: Jo, vi ha köpt knallpulver å ska spränga skolan i luften å då smäller snart.

— I mor, I mor! Far ligger i brunnen!
— Hva fasen gapar du ätter? Far ä väl herre i sitt hus å han får ligga hvar han vell!

PROSTEN: Nå, hvad gör dina föräldrar när de stiga upp om söndagsmorgonen?
JOAN: Far glöggar ett halfstop brännvin.
PROSTEN: Hm, och det dricker ni ur?
JOAN: Jaa.
PROSTEN: Och du är inte rädd att det skall ta eld i din syndiga hals?
JOAN: Nääj, vi släcker åv mä kalla supar.

— Hva fasen tar du dek te, Joan Agust? Smörjer du strykin på böksera, när du sa hälsa på fästemöa di?

JOAN AGUST (hemligt trolofvad med kyrkevärdens doter): — Jo, för ja hörde utå Krestin, att gubbafasen hade lofvat å släppa lös gårahunnen igen.

Kolingens kusin, hvilken egentligen är murare, hade nyligen af någon anledning sett sig tvungen ägna sig åt sitt yrke. En dag befann han sig öfverst på en 5 våningar hög murarställning, upprest framför ett under påbyggnad varande hus, i hvars första våning är utskänkning.

Kolingens kusin traskade omkring däruppe, men steg plötsligt fel och började nedfärden, åtföljd af en balja murbruk och sin slef, slog emot ibland och stötte sig litet hvarstans, hvadan folk hann bli intresseradt och löpte till för att konstatera dödsfallet, då han ändtligen kommit ner.

Men kolingens kusin kraflade sig upp, gned sig på armbågen och sade endast:

— Efter ja ä nere, går ja väl in å tar mej en nubbe — —.

När vi bli gamla.

— Hör du gumman, när jag var ung, kände jag en flicka, som hette Sara Lisa Elfbrink, som var mycke söt. Hvad blef det af henne sen, vet du det?

— Men, kära farsgubben, det var ju jag det!

— Hm — — jaså — blef vi gifta? — — Nå det var ju roligt det! — — — —

Paltgrisen.

— Hvarför skriker grisen så ohyggligt.

— Jo dä våran paltgris.

— ? ?

— Jo, när det kommer främmat, så tar vi och slår åder på en ett tag, å nu skriker han för han tror, att harren ska stanna här.

KOLINGEN har hittat en tandborste: Hva i Hällsicke är det här för en Göran?
KOLINGENS HALFBROR: — Ä, de ä väl någe nytt njutningsmedel som öfverklassen har hittat på.

— Har inte informatorn något att sitta på?

— Jo tack, men jag har ingen stol.

Skomakaren å skräddaren va ute på aborramete. Rässom dä va, så dråsade skomakaren i plurret.
— Möcke har du bottnat i din da, men här bottnar du jädrar i mej inte, sa skräddaren.
Å då klack dä te i skomakaren.

Fattistufvesnack.

SKOBEKARELUDDE läser i tidningen om ett litet millionarf.

GREJSEN suckar: — Arfva ja! Allri har ja fått arfva nåt. Ja ger mek jädran på, att om hela Sverget doe ut utom ja å e sogga, så feck sogga arfva, å gefte ja mek mä sogga, så gjorde ho jädrar anoda paktum!

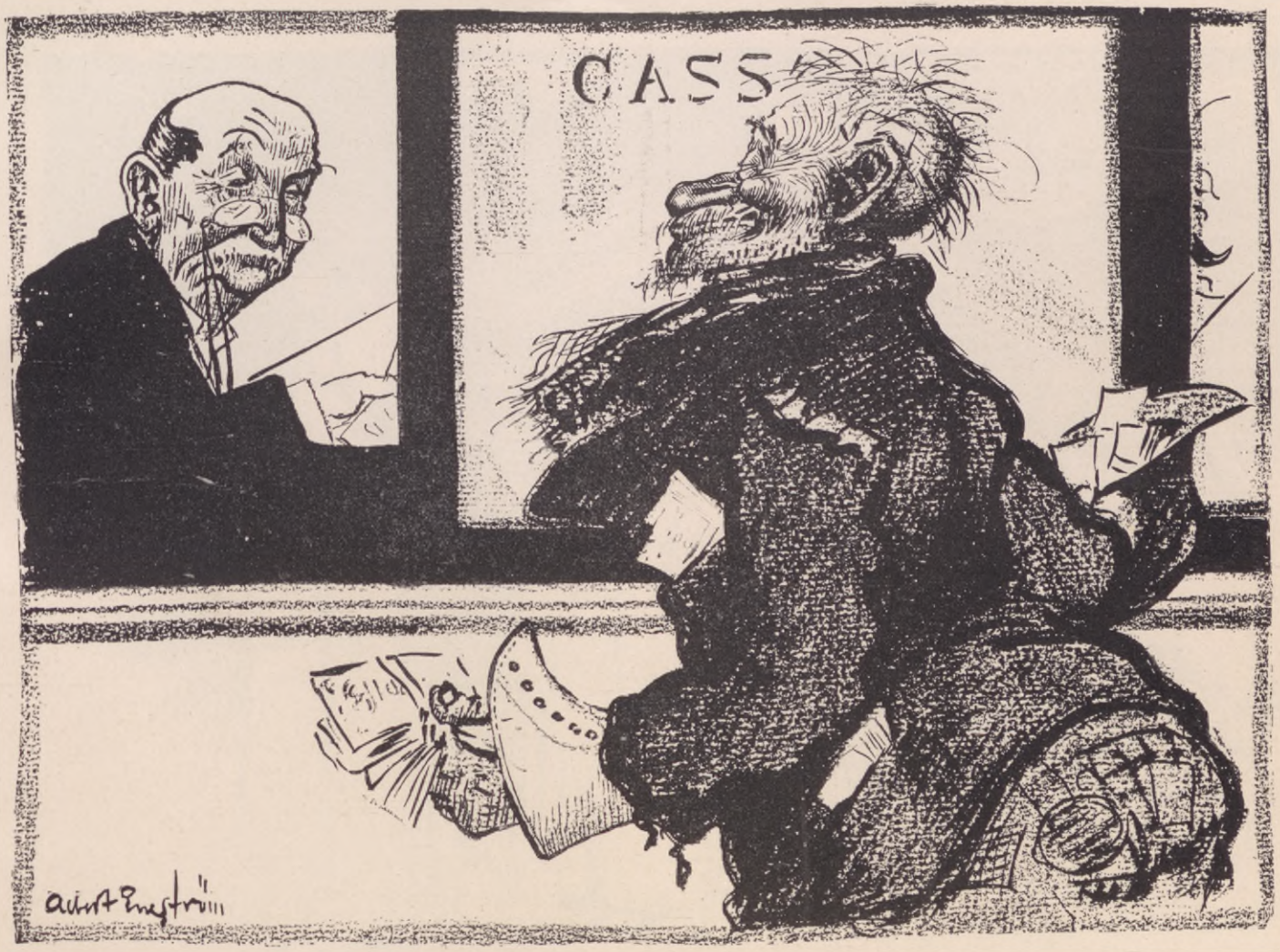

Vanans makt.

Som bekant vann Kolingens brylling nyligen högsta vinsten i danska klasslotteriet. Pengarne äro slut nu, men icke minnet af bryllingens vansinniga glädje, Kolingens afund och Bobbans viggningsförsök. Kort och godt. Då bryllingen infann sig på banken för att hämta sin vinst, och fickor och hatt fullstoppats med sedelbundtar, vände han sig till kassören och sa:

— Förlåt en yngling, men herrn har händelsevis inte nån gammal aflagd plånbok?

PRÄSTFRUN till Maja-Lisa, som säljer bränvin i smyg: — Kära Maja-Lisa, tänker ni då inte sluta med er oärliga handtering, ni förtjänar väl för rästen inte mycke på 'et?

— Nä, dä sa Gu veta, att inte tjänar ja möe på 'et, dä enda ja kan tjäna ä lite på växeln, när dä bler skumt om kvällarna.

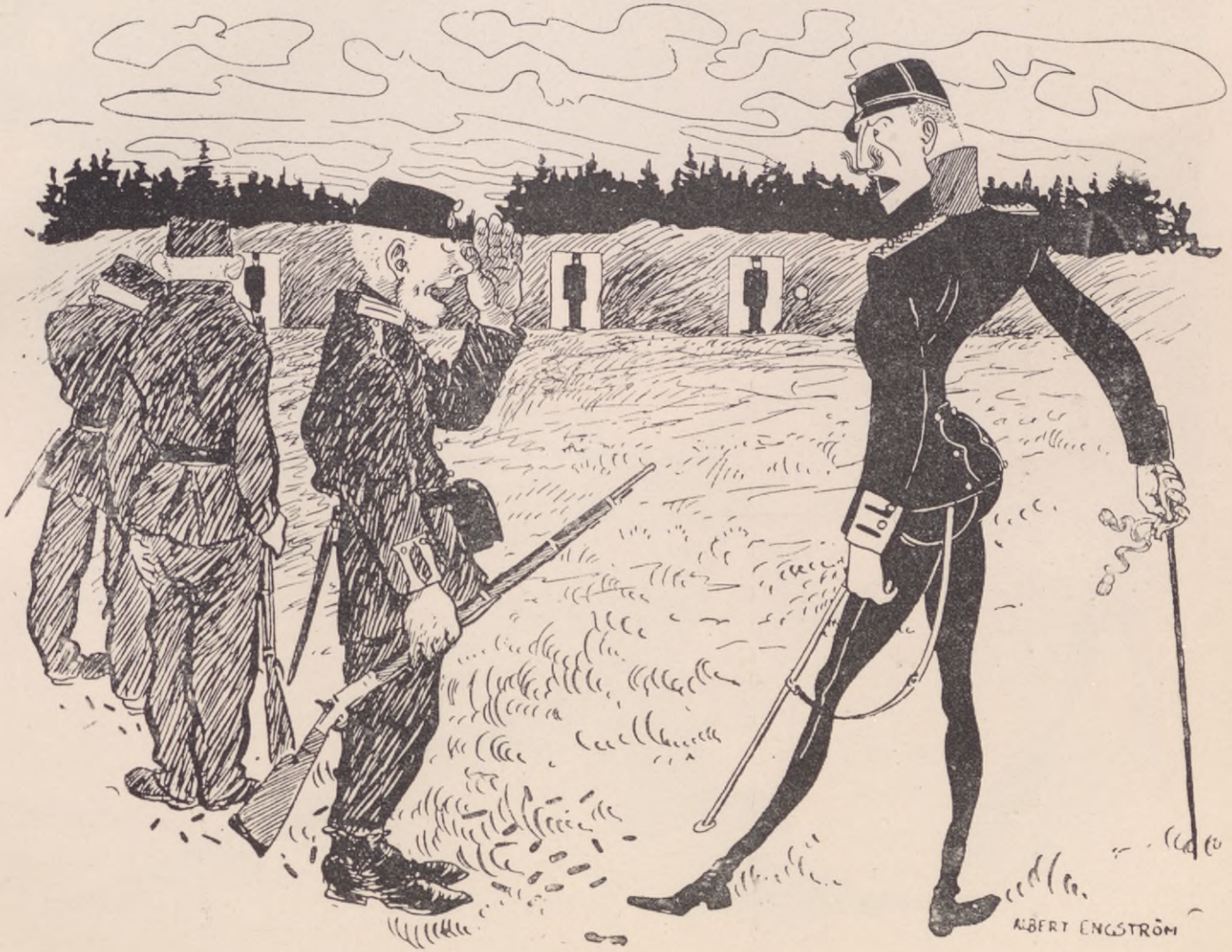

LÖJTNANTEN: — Hva innerst in i glödheta ä de föret sabla slöseri me skott. Du bommar ju hvarenda gång.

BEVÄRINGEN: — Gu' bevare löjtnanten men ja spar jädrar i mej på taflorna.

— Du Olagus, tror du, att du går igömen dänna härninga sjuka, s'att du kumme på bena?
— Vesst i hälseke gör ja dä!
— Men um du sulle dö ifrå mäk, Olagus lelle, hvar vell du hälst stå lik. i veboa eller på logen?

— Ska dä vara konjak i håret?

KUNDEN (allvarsamt): Har herrn hört hur det gick med flickan som trampade på brödet?

— Sa du inte gå in å tvätta dek, Johannis, inna du äter? Du ä ju lorti om näfva' uttå hälseke.
— Tvätta mek?! Ja tvättade mek ju i söndase, ja ä la inget vassdjur*) häller.

*) Vattendjur.

Då tåget stannar vid en station, tittar Kolingen ut genom fönstret och ropar åt stationsinspektoren:
— Langa hit en half öl!
STINSEN: — Här serveras intet öl.
KOLINGEN: — Hva fadren stannar ni för då?

Phyllén kom härom aftonen hem ganska stagad och innehållande flera fina flaskor. På morgonen vaknade Phyllén och led af följderna af sitt lefnadssätt. Han var med ett ord ej riktigt klar än. Han grep efter sin nackspegel för att bekräfta sina hemska aningar om sitt utseende, men fick i stället tag i sin hårborste.

PLYLLÉN: — Fy fan, hvad jag är orakad.

Kristins apparition, sedan hon läst i kokboken, att helstekt gris »serveras med äpple i munnen och krusadt papper vid öronen».

PIGESCHEN, ny från lande': — Hör nu herrn, vasågo å säj mäj, hvar finns dä nån bagare?

BOBBAN (kärleksfullt): — Hvafö' ska dä just va en bagare?

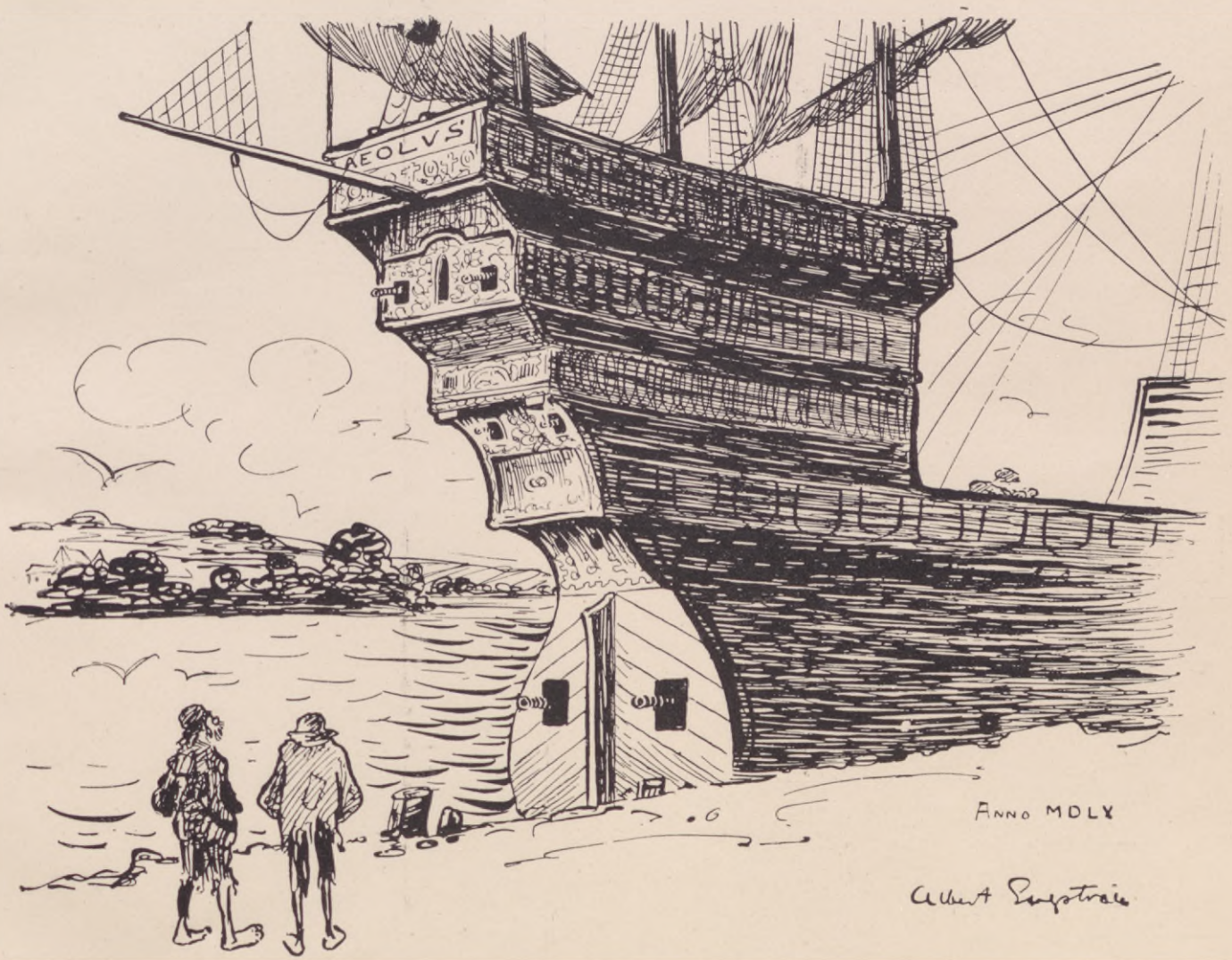

En af Bobbans förfäder: Huruledhes uttyder tu thet nampnet Aeolus?
En af kolingens förfäder: Thet nampnet Aeo ähr een Latinsk glossa, then betyder vägg. Then andre staffwelsen haffwer sin swenske Betydhning.

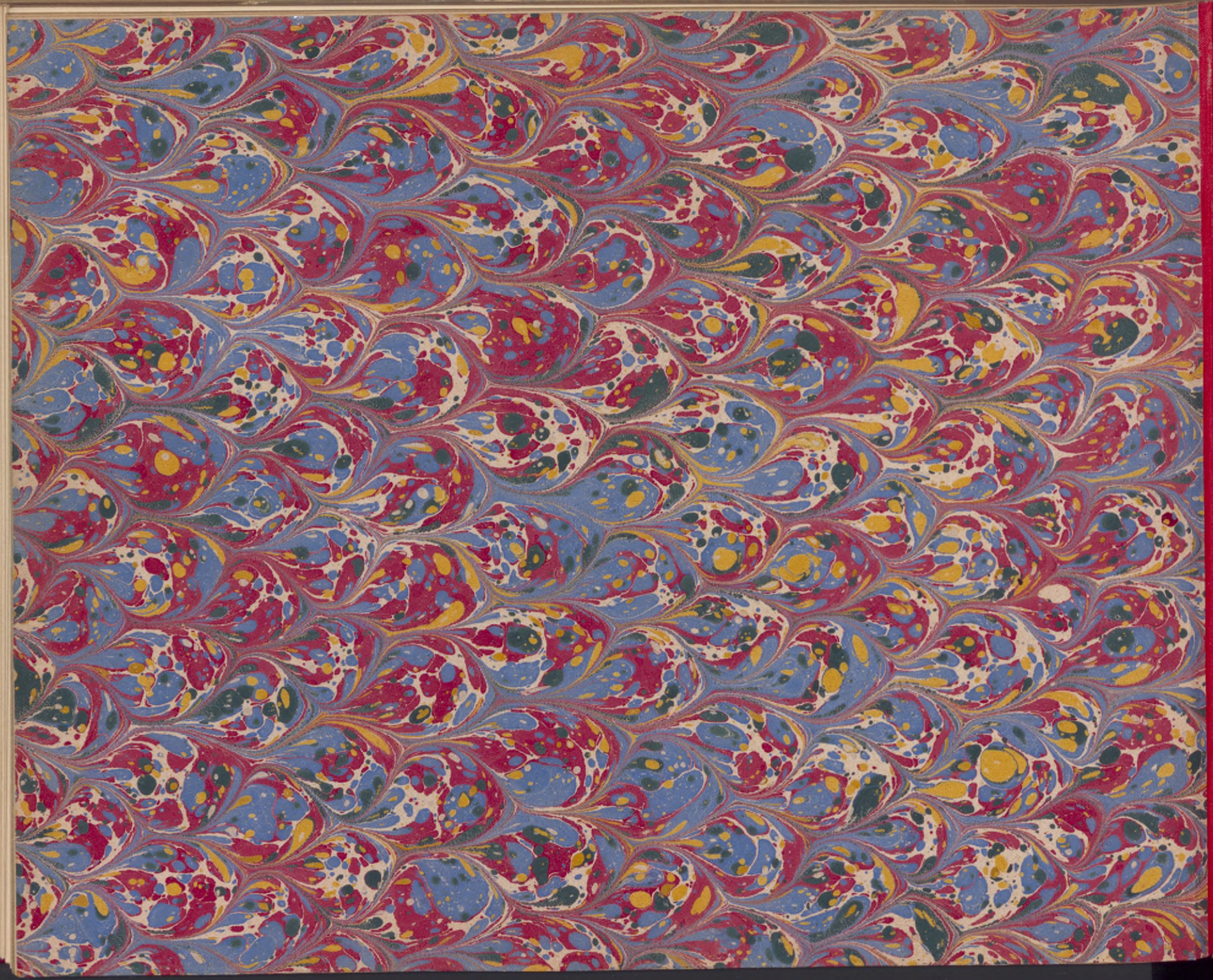

6000265333
Göteborgs universitetsbibliotek